

Ehkä vähän outo

Ehkä vähän outo

Nimimerkki jughead

Ikä 15

Oon ite ihan sika poikamainen, ja suurimmilta osin kaverit on poikia. Olen siis itse tyttö, vaikka välillä tuntuu pojalta, välillä tytöltä. Mun vaatteet on poikien, mä meikkaan, hiukset on siniset, oon sika pitkä ja oon ihan semi suositussa porukassa. Kuulostipa oudolta. Äiti sanoi mulle; "Olisit vähän ees tyttömäisempi." Pikkupoika kirjaston ovea avatessa sanoi mulle; "Hyvää päivää nuori nainen." Bussikuski pysäytti räntäsateessa bussin mun viereen ja tarjosi ilmaista kyytiä ystävällisesti. Miksi? Miksi juuri mä? En tiedä. Olin sellanen nörtimpi tyyppi seiskan alussa, kunnes... No siis mun elämä alkoi pyörimään taas alaspäin kuin lumipallo (koulukiusattu ala-aste heh heh). Mun ulkonäkö muuttui, ja yhtäkkiä kasin alussa aloin pyörimään vuotta vanhmpien suositussa porukassa, jotka on edelleen mun hyviä kavereita.

Päihteet. Kyllä. Tupakka sun muu oli todella iso juttu. Itse en polta, ja myönnän, että olen sitä harkinnutkin. Viikonloppuisin kavereiden kanssa tuli tehtyä kännit. Kannabistakin jotku kokeili, vaikka en ite lähteny mukaan. Nuuska ja vape kanssa suosittua. Silti, olin ja olen paha tyttö. Jotenkin deep down mä tiedän, että käyttäydyn tyhmästi, mutta kerrankin tunnen iteni vahvaksi. Mua ei kiinnosta jos muut haukkuu. Ei vaan kiinnosta. Mua vaan kaihertaa mun sisällä se, että mulla ei oikeestaan oo sellaista kunnon parhainta kaveria, ja kaikilla mun kavereilla tasoo tyttöystävä (kaverit siis jätkiä heh heh). Miks ei mulla oo parasta kaveria tai poikaystävää? Ehkä mä vaan oon outo.

p.s. nimimerkki muistuttaa mua todella paljon :)

Lähde verkko-osoite: <https://nuortenlinkki.fi/tarinat/lue-tarinoita/vuodelta/2017/ehka-vahan-outo>